

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/49917, 49918, 49919, 49920,
49912, 49913, 49914 en 49915 van de voorzieningenrechter van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 maart 2007
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 5 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 8 november 2005 heeft de minister de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 3 februari 2006 heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij uitspraak van 21 augustus 2006 in zaak no. 200601731/1 heeft de Afdeling die uitspraak bevestigd.

Bij onderscheiden besluiten van 10 oktober 2006 heeft de minister de bezwaren gegrond verklaard en de aanvragen van 18 februari 2005 niet in behandeling genomen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2007, verzonden op 23 maart 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, voor zover thans van belang, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

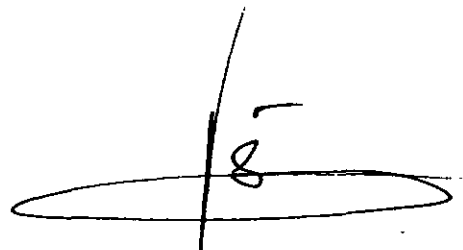
Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

295

Verzonden:

27 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 49917 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49919 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49920 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49912 (beroep)
AWB 06 / 49913 (beroep)
AWB 06 / 49914 (beroep)
AWB 06 / 49915 (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter van 22 maart 2007

in de zaak van:

1. geboren op
2. geboren op
3. geboren op
4. geboren op
allen van Dominicaanse nationaliteit,
verzoeksters,
gemachtigde: mr M.E. Muller, advocaat te Gouda,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie, voorheen de minister van Justitie, voorheen de minister
voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.P. van den Bos, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-
Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeksters hebben op 18 februari 2005 aanvragen ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel 'wedertoelating'. Verweerder heeft de aanvragen bij afzonderlijke besluiten van 5 augustus 2005 afgewezen. Verzoeksters hebben tegen deze besluiten op 29 augustus 2005 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft het bezwaar bij afzonderlijke besluiten van 8 november 2005 ongegrond verklaard. Verzoeksters hebben tegen deze besluiten op 11 november 2005 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeksters hebben op 11 november 2005 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoeken verweerder te verbieden hen uit te zetten voordat de rechtbank op de beroepen heeft beslist.

zaaknummer: AWB 06 / 49917 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49919 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49920 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49912 (beroep)
AWB 06 / 49913 (beroep)
AWB 06 / 49914 (beroep)
AWB 06 / 49915 (beroep)

2

- 1.3 Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 3 februari 2006 (AWB 05/50868 e.v.) zijn de beroepen gegrond verklaard, de bestreden besluiten vernietigd en de verzoeken afgewezen.
- 1.4 Bij uitspraak van 21 augustus 2006 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) het door verzoeksters op 3 maart 2006 (no. 200601731/1) ingestelde hoger beroep kennelijk ongegrond verklaard.
-
- 1.5 Verweerder heeft het bezwaarschrift van 29 augustus 2005 bij afzonderlijke besluiten van 10 oktober 2006 ongegrond verklaard. Verzoeksters hebben tegen deze besluiten op 12 oktober 2006 beroep ingesteld.
- 1.6 Verzoeksters hebben op 12 oktober 2006 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Zij verzoeken verweerder te verbieden hen uit te zetten voordat de rechtbank op de beroepen heeft beslist.
- 1.7 Verweerder heeft bij brief van 1 maart 2007 verweer gevoerd.
- 1.8 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 8 maart 2007. Verzoekster sub 2 is in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.
2. Overwegingen
- 2.1 Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 Verweerder heeft met inachtneming van bovengenoemde uitspraak van de Afdeling de aanvragen buiten behandeling gesteld omdat verzoeksters de leges die zij ter zake van hun aanvragen zijn verschuldigd niet hebben voldaan.

zaaknummer: AWB 06 / 49917 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49919 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49920 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49912 (beroep)
AWB 06 / 49913 (beroep)
AWB 06 / 49914 (beroep)
AWB 06 / 49915 (beroep)

3

- 2.5 Verzoeksters hebben hiertegen - verkort weergegeven en voor zover voor de beoordeling van de geschillen van belang - aangevoerd dat het niet voldoen van de leges niet kan dienen als (zelfstandige) grond tot afwijzing van de aanvragen van verzoeksters. Voorts is de buiten behandeling stelling niet binnen de daartoe in artikel 4:5, vierde lid, Awb voorgeschreven termijn van vier weken is geschied. Gelet op de uitspraak van de Afdeling van 21 oktober 2004 (JV 2004/477) en bovenvermelde uitspraak van de voorzieningenrechter kan hier niet toe worden overgegaan in de bezwaarfase.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.6 In artikel 16 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) is bepaald dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan worden afgewezen indien:
(a. tot en met g.)
- 2.7 Ingevolge artikel 24, tweede lid, Vw in samenhang met artikel 3.34 Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Vv), is de vreemdeling terzake van de afdoening van een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier leges verschuldigd. Als betaling achterwege blijft, wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.
- 2.8 In B1/4.2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) staat, voor zover hier van belang, het volgende.
"Indien de leges zijn voldaan....
Indien evenwel de leges niet zijn voldaan binnen de daartoe gegeven termijn, de gegeven termijn voor herstel inbegrepen, wordt op grond van artikel 24, tweede lid, Vw de aanvraag niet in behandeling genomen, dan wel niet afgegeven. Artikel 24, tweede lid, Vw schrijft dwingend voor om van de bij artikel 4:5 Awb gegeven bevoegdheid om de aanvraag buiten behandeling te laten, gebruik te maken. De op grond van artikel 24, tweede lid, Vw gegeven bevoegdheid om de aanvraag buiten behandeling te laten, wordt gezien het dwingende karakter van deze bepaling en vanwege het ontbreken van een afwijzingsgrond in de Vreemdelingenwet wegens het niet voldoen van leges, niet beperkt door de in artikel 4:5 Awb genoemde termijn van vier weken na ommekomst van de gegunde termijn, dan wel nadat de aanvrager heeft gereageerd".
- 2.9 In bovenvermelde uitspraak van de Afdeling van 21 augustus 2006 is onder meer het volgende overwogen.
Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, uitspraak van 21 oktober 2004 in zaak no. 200406363/1 («JV» 2004/477), wijkt artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 slechts in zoverre af van artikel 4:5 van de Awb dat, indien betaling van de voor afdoening van de aanvraag verschuldigde leges achterwege blijft, de minister niet slechts de bevoegdheid toekomt die aanvraag niet te behandelen, doch dat hij daartoe ook gehouden is. Uit de tekst, noch de geschiedenis van de totstandkoming van de bepaling blijkt dat de wetgever daarmee tevens heeft beoogd af te wijken van het bepaalde bij

zaaknummer: AWB 06 / 49917 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49919 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49920 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49912 (beroep)
AWB 06 / 49913 (beroep)
AWB 06 / 49914 (beroep)
AWB 06 / 49915 (beroep)

4

artikel 4:5, vierde lid, van de Awb. Ingevolge beide wettelijke bepalingen, in onderlinge samenhang gelezen, is de minister, indien de vreemdeling na aanmaning onder termijnstelling in gebreke blijft de leges te betalen, gehouden de aanvraag binnen vier weken na afloop van de gestelde termijn buiten behandeling te stellen. Het in bezwaar tegen zodanig besluit alsnog betalen van de leges kan aan dat besluit niet afdoen.

Indien de minister een aanvraag niet binnen de daartoe gestelde termijn van vier weken buiten behandeling stelt, staat artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 niet aan de behandeling daarvan in de weg, mits de vreemdeling de verschuldigde leges alsnog in de bezwaarfase betaalt.

Niet in geschil is dat de minister niet binnen de bij artikel 4:5, vierde lid, van de Awb gestelde termijn heeft besloten op de aanvragen van de vreemdelingen.

De minister heeft de aanvragen bij onderscheiden besluiten van 5 augustus 2005 afgewezen, omdat de vreemdelingen geen leges hadden voldaan en deze afwijzing in de besluiten van 8 november 2005 gehandhaafd, omdat de vreemdelingen de verschuldigde leges in de bezwaarfase evenmin hebben voldaan. Aldus heeft de minister miskend dat hij ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 gehouden was de aanvragen van de vreemdelingen om die reden buiten behandeling te stellen. De minister heeft het tegen de besluiten van 5 augustus 2005 gemaakte bezwaar dan ook ten onrechte ongegrond verklaard. Hij had in het niet betalen van de leges aanleiding moeten zien dit gegrond te verklaren en de aanvragen alsnog buiten behandeling te stellen.

- 2.10 Niet in geschil is dat verzoeksters de verschuldigde leges, anders dan in de uitspraak van de Afdeling van 21 oktober 2004, niet hebben betaald. Vast staat dat verweerder bij besluit van 10 oktober 2006 gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid tot het buiten behandeling stellen van de aanvragen, tot welke bevoegdheid verweerder op grond van artikel 24, tweede lid, Vw gehouden was. Uit de uitspraak van de Afdeling van 21 augustus 2006 volgt immers dat, gelijk in B1/4.2.1 is vermeld, de op grond van artikel 24, tweede lid, Vw bestaande bevoegdheid de aanvraag buiten behandeling te laten niet wordt beperkt door de in artikel 4:5, vierde lid, Awb genoemde termijn van vier weken. Wel kan een aanvraag alsnog worden behandeld indien de verschuldigde leges in de bezwaarfase worden betaald, hetgeen in het onderhavige geval niet het geval is.
- 2.11 De voorzieningenrechter zal de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.12 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter de verzoeken om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.13 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 49917 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49918 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49919 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49920 (voorlopige voorziening)
AWB 06 / 49912 (beroep)
AWB 06 / 49913 (beroep)
AWB 06 / 49914 (beroep)
AWB 06 / 49915 (beroep)

5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart de beroepen ongegrond;
- 3.2 wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S.W.S. Kiliç, voorzieningenrechter, en op 22 maart 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.J. Vervoordeldonk, griffier.

Afschrift verzonden op: 23 MAART 2007

Coll: SR

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
19 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Gravenhage

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

IND nummer: kenmerk
IND:0407.06.0149; 0407.06.0280;
0407.05.0466; 0407.05.0396
Kenmerk Rechtbank: 06/49917;
06/49918; 06/49919; 06/49920
(voorlopige voorziening)
Kenmerk Rechtbank: 06/49912;
06/49913; 06/49914; 06/49915 (beroep)

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op : van Dominicaanse nationaliteit,
geboren op , van Dominicaanse
nationaliteit, geboren op , van Dominicaanse
nationaliteit, geboren op , van
Dominicaanse nationaliteit, allen verblijvende te en thans woonplaats kiezende te
Gouda aan de Naaiersstraat no 6 ten kantore van Muller & van den Heuvel advocaten van
wie mevrouw mr M.E. Muller in deze als gemachtigde zal optreden en dit verzoek
ondertekent nadat zij door appellanten daartoe bepaaldelijk is gevolmachtigd.

Feiten:

1. Appellanten hebben op 18 februari 2005 hun aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd voor het doel wedertoelating. Verweerder heeft deze aanvragen bij afzonderlijke besluiten d.d. 5 augustus 2005 afgewezen (**productie 1**). Tegen deze beschikkingen is op 29 augustus 2005 bezwaar gemaakt. Verweerder heeft op 8 november 2005 (**productie 2**) de bezwaarschriften ongegrond verklaard. Appellanten hebben zich niet kunnen verenigen met deze ongegrondverklaring en hebben een beroep ingediend tegen dit besluit op 11 november 2005.

Tevens hebben appellanten op dezelfde dag een voorlopige voorziening verzocht bij de rechtbank.

De rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem heeft in haar uitspraak d.d. 3 februari 2006, Awb 05/50868 de beroepen gegrond verklaard en de bestreden besluiten vernietigd alsmede de verzoeken afgewezen (**productie 3**). Verweerder heeft tegen deze uitspraak beroep ingediend. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft bij haar uitspraak van 21 augustus 2006 het ingestelde hoger beroep kennelijk ongegrond verklaard (**productie 4**).

Verweerder heeft vervolgens bij beslissing d.d. 10 oktober 2006 (**productie 5**) het bezwaarschrift ongegrond verklaard en de aanvragen buiten behandeling gesteld. Tegen deze uitspraak hebben appellanten beroep ingediend en verzocht aan de rechtbank om een voorlopige voorziening te treffen. Tevens hebben appellanten een bezwaarschrift ingediend. Verweerder heeft verweer gevoerd en de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem, heeft bij haar uitspraak d.d. 22 maart 2007 en verzonden op 23 maart 2007 de beroepen ongegrond verklaard en de verzoeken tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen (als **productie 6** wordt bijgaand overgelegd de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem d.d. 22 maart 2007, verzonden op 23 maart 2007, Awb nr's 06/49917; 06/49918; 06/49919; 06/49920 (voorlopige voorziening), 06/49912; 06/49913; 06/49914; 06/49915 (beroep).

2. Appellanten komen in hoger beroep van deze uitspraak (**productie 6**). Appellanten zijn van oordeel dat het besluit van verweerder rechtens niet juist is en dat de rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren en de voorlopige voorziening had dienen toe te wijzen.

In het onderstaande volgen de grieven tegen de uitspraak.

Grieven:

GRIEF 1:

3. De rechtbank heeft in haar uitspraak vastgesteld dat de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar uitspraak van 21 augustus 2006, het destijds door appellanten ingestelde hoge beroep kennelijk ongegrond heeft verklaard in haar uitspraak d.d. 3 maart 2006. Deze vaststelling van feiten is onjuist. Appellanten zijn destijds niet in hoger beroep gegaan tegen de betreffende uitspraak maar het is verweerder geweest die het hoger beroep heeft ingediend.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

“Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.”

Toelichting:

4. Alhoewel de voorzieningenrechter bij de toepassing van artikel 8:86 Awb een aanzienlijke vrijheid toekomt, waarbij wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 6 mei 1996, JB 1996/157, had de rechtbank in de onderhavige zaak niet kunnen overgaan tot kortsluiten van de procedures omdat nader onderzoek in de onderhavige zaak kan bijdragen.

Ter onderbouwing van dit standpunt van appellanten wordt verwezen naar hetgeen is opgenomen bij de toelichting bij de grieven 3 en verder.

GRIEF 3:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank dat:

“In bovenvermelde uitspraak van de Afdeling van 21 augustus 2006 is onder meer het volgende overwogen:

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, uitspraak van 21 oktober 2004 in zaak no. 200406363/1 (JV 2004/477), wijkt artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 slechts in zoverre af van artikel 4:5 van de Awb dat, indien betaling van de voor afdoening van de aanvraag verschuldigde leges achterwege blijft, de minister niet slechts de bevoegdheid toekomt de aanvraag niet te behandelen, doch dat hij daartoe ook gehouden is. Uit de tekst, noch de geschiedenis van de totstandkoming van de bepaling blijkt dat de wetgever daarmee tevens heeft beoogd af te wijken van het bepaalde bij artikel 4:5, vierde lid, van de Awb. Ingevolge beide wettelijke bepalingen, in onderlinge samenhang gelezen, is de minister, indien de vreemdeling na aanmaning onder termijnstelling in gebreke blijft de leges te betalen, gehouden de aanvraag binnen vier weken na afloop van de gestelde termijn buiten behandeling te stellen. Het in bezwaar tegen zodanig besluit alsnog betalen van de leges kan aan dat besluit niet afdoen.

Indien de minister een aanvraag niet binnen de daartoe gestelde termijn van vier weken buiten behandeling stelt, staat artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 niet aan de behandeling daarvan in de weg, mits de vreemdeling de verschuldigde leges alsnog in de bezwaarfase betaalt.

Niet in geschil is dat de minister niet binnen de bij artikel 4:5, vierde lid, van de Awb gestelde termijn heeft besloten op de aanvragen van de vreemdelingen.

De minister heeft de aanvragen bij onderscheiden besluiten van 5 augustus 2005 afgewezen, omdat de vreemdelingen geen leges hadden voldaan en deze afwijzing in de besluiten van 8 november 2005 gehandhaafd, omdat de vreemdelingen de verschuldigde leges in de bezwaarfase evenmin hebben voldaan. Aldus heeft de minister miskend dat hij ingevolge artikel 24, tweede lid, van de Vw 2000 gehouden was de aanvragen van de vreemdelingen om die reden buiten behandeling te stellen. De minister heeft het tegen de besluiten van 5 augustus 2005 gemaakte bezwaar dan ook ten onrechte ongegrond verklaard. Hij had in het niet betalen van de leges aanleiding moeten zien dit gegrond te verklaren en de aanvragen alsnog buiten behandeling te stellen."

r.o. 2.10

Niet in geschil is dat verzoeksters de verschuldigde leges, anders dan in de uitspraak van de Afdeling van 21 oktober 2004, niet hebben betaald. Vast staat dat verweerder bij besluit van 10 oktober 2006 gebruik heeft gemaakt van de bevoegdheid tot het buiten behandeling stellen van de aanvragen, tot welke bevoegdheid verweerder op grond van artikel 24, tweede lid, Vw gehouden was. Uit de uitspraak van de Afdeling van 21 augustus 2006 volgt immers dat gelijk in B1/4.2.1 is vermeld, de op grond van artikel 24, tweede lid, Vw bestaande bevoegdheid de aanvraag buiten behandeling te laten niet wordt beperkt door de in artikel 4:5, vierde lid, Awb genoemde termijn van vier weken. Wel kan een aanvraag alsnog worden behandeld indien de verschuldigde leges in de bezwaarfase worden betaald, hetgeen in het onderhavige geval niet het geval is."

Toelichting:

5. Zoals de Afdeling in haar eerdere uitspraak, te weten de uitspraak van 21 augustus 2006, in deze zaak alsmede in haar uitspraak van 21 oktober 2004 (200406363/1, JV 2004/477), heeft overwogen wijkt artikel 24 lid 2 Vw slechts in zoverre af van artikel 4:5 Awb dat verweerder **gehouden** is de aanvraag buiten behandeling te stellen wanneer de leges niet worden voldaan.

Verweerder had in de beschikking in primo de aanvraag buiten behandeling dienen te stellen. De buitenbehandelingstelling had binnen de daartoe gestelde termijn ex artikel 4:5 lid 4 Awb dienen te geschieden. Dat is in de onderhavige zaak niet gebeurd weshalve de buitenbehandelingstelling bij de aanvraag, en dus in de beschikking in primo niet kan en kon worden uitgesproken.

In de beschikking op bezwaar (de beschikking van 10 oktober 2006) waartegen het beroepschrift zich heeft gericht, heeft verweerder het bezwaarschrift gegrond verklaard maar tevens in hetzelfde besluit de aanvraag buiten behandeling gesteld.

Gezien de samenstelling van de beschikking maar ook gezien de rechtsmiddelenclausule opgenomen in de beschikking heeft verweerder dit gezien als een samengestelde beslissing in een beschikking op een bezwaarschrift.

6. Artikel 24 lid 2 Vw is een afwijking van artikel 4:5 Awb omdat artikel 24 lid 2 Vw imperatief stelt dat de aanvraag buiten behandeling dient te worden gesteld. Artikel 24 lid 2 Vw stelt niet dat verweerder niet dient te beslissing tot het buiten behandeling stellen van de aanvraag binnen de vier-weken-termijn ex artikel 4:5. Dit is bevestigd in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, d.d. 21 oktober 2004, JV 2004/477.
7. De rechtbank miskent dat in de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarnaar verweerder in de beschikking op bezwaar d.d. 10 oktober 2006, verwijst, naar alle waarschijnlijkheid is bedoeld dat de aanvraag alsnog buiten behandeling diende te worden gesteld indien de termijn van artikel 4:5 AWB nog niet zou zijn verstreken. Nu deze termijn in de onderhavige zaken inmiddels ruimschoots was overschreden had verweerder niet kunnen overgaan tot het buiten behandeling stellen van de aanvraag in een beslissing op bezwaar.
8. Het buiten behandeling stellen van een aanvraag dient te geschieden in de aanvraagfase. Immers de tekst en de plaatsing in de wet van de artikelen 24 Vw en art. 4:5 Awb kunnen niet anders worden uitgelegd dan dat deze artikelen alleen gelden in de aanvraagfase en niet in de bezwaarfase. De systematiek van beide wetten geven dit ook aan.

9. Verweerder had in haar beschikkingen d.d. 10 oktober 2006 voorzover de besluiten zagen op de bezwaarschriften alleen kunnen komen tot een gegrondverklaring (destijds zijn in het primaire besluit ten onrechte de aanvragen afgewezen) Verweerder heeft in de beschikkingen op bezwaar niet kunnen besluiten tot het buiten behandeling stellen van de aanvragen. De beslissing tot het buiten behandeling stellen van de aanvraag dient te worden opgevat als een beslissing in primo waartegen bezwaar openstaat.
- De rechtbank had de beroepen, wegens gebrek aan belang, niet-ontvankelijk moeten verklaren nu verweerder volledig tegemoet was gekomen in de beschikking van 10 oktober 2006 aan het bezwaarschrift.
- Nu met betrekking tot de beslissingen van de buitenbehandelingstelling dient te worden uitgegaan dat dit een beslissing in primo is, is tegen deze beslissing een bezwaarschrift ingediend welk bezwaarschrift wordt overgelegd als **productie 7**, (verweerder heeft na het zenden van een ontvangstbevestiging hier niet verder op gereageerd). Appellanten verwijzen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 20 december 2006.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in haar uitspraak d.d. 20 december 2006 (200605892/1) overwogen dat:

“Bij besluit van 11 december 2001 is de aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen buiten behandeling gesteld wegens het niet betalen van de voor de afdoening daarvan verschuldigde leges. Bij besluit van 6 mei 2004 heeft de Minister daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar gegrond verklaard, omdat de vreemdeling niet verweten kon worden dat hij de verschuldigde leges niet had betaald. Na betaling is de aanvraag alsnog in behandeling genomen. Vervolgens heeft de Minister de aanvraag bij besluit van 25 juni 2004 afgewezen, omdat de vreemdeling niet voldoet aan de criteria die gelden voor verlening van een verblijfsvergunning onder de beperking wedertoelating. Nu de laatst vermelde beslissing niet samenhangt met de gegrondverklaring van het bezwaar tegen de buitenbehandelingstelling van de aanvraag, dient dit besluit te worden aangemerkt als een primair besluit.”

10. Verweerder heeft destijds in de beschikking als motivering van het besluit d.d. 10 oktober 2006 slechts verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 21 augustus 2006 Deze uitspraak is cryptisch. De beschikking van verweerder is genomen in strijd met het motiveringsbeginsel hetgeen niet door de rechtbank is onderkend. Appellanten hebben in de aanvulling gronden van het beroepschrift/het verzoek tot het treffen van de voorlopige voorziening gemotiveerd de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarnaar is verwezen, alsmede de beschikking betwisten.

Conclusie:

De rechtbank heeft in haar uitspraak ten onrechte toepassing gegeven aan artikel 8:86 Awb nu nader onderzoek in de onderhavige zaak zeer zeker noodzakelijk was (is). Verweerder heeft in de beschikking van 10 oktober 2006 de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 21 augustus 2006 onjuist uitgelegd. Immers, een aanvraag kan in de bezwaarfase niet buiten behandeling worden gesteld. De buitenbehandelingstelling vindt in de aanvraagfase plaats en dient op grond van artikel 4:5 Awb binnen vier weken na de hersteltermijn te geschieden. Deze termijn was reeds ruim overschreden in de onderhavige zaak.

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat de buitenbehandelingstelling onderdeel was van de beschikking op bezwaar, zoals ook verweerder het in het besluit heeft beschreven en blijkt uit de rechtsmiddelenclausule opgenomen in de beschikkingen. Gezien de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is dit onjuist. De rechtbank heeft dit miskend. De buitenbehandelingstelling dient te worden aangemerkt als een beschikking in primo waartegen bezwaar openstaat, weshalve het gedeelte van het beroep dat zich tegen de buiten behandeling richt, niet ontvankelijk had moeten worden verklaard.

GRIEF 4:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat het beroep ongegrond is en de voorlopige voorziening is afgewezen.

Toelichting:

Zoals uit het bovenstaande blijkt had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren en het verzoek om voorlopige voorziening toe dienen te wijzen.

Nu alle grieven dienen te slagen dient de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem d.d. 22 maart 2007, verzonden op 23 maart 2007, Awb nr's 06/49917; 06/49918; 06/49919; 06/49920 (voorlopige voorziening), 06/49912; 06/49913; 06/49914; 06/49915 (beroep) te worden vernietigd.

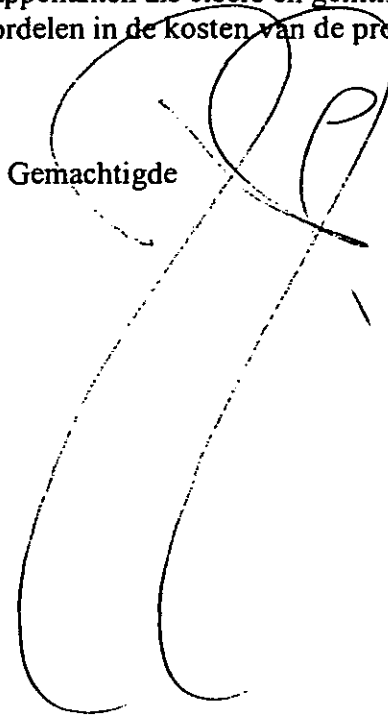
MULLER & VAN DEN HEUVEL
ADVOCATEN

REDENEN WAAROM:

Het is op deze gronden dat appellanten concluderen, dat het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het onderhavige hoger beroepschrift gegrond te verklaren, het vonnis van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem d.d. 22 maart 2007, verzonden op 23 maart 2007, Awb nr's 06/49917; 06/49918; 06/49919; 06/49920 (voorlopige voorziening), 06/49912; 06/49913; 06/49914; 06/49915 (beroep) uitgesproken tussen appellanten als eisers en geïntimeerde als verweerder, te vernietigen en geïntimeerde te veroordelen in de kosten van de procedure.

Gouda, 18 april 2007

Gemachtigde

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long vertical stroke, is written over the 'Gemachtigde' text and extends downwards.